

ΤΑ «ΜΕΣΑ» ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

ABOUT

Το περιοδικό αυτό εκδίδεται από την αντιφασιστική συνέλευση antifa selanik, που συγκροτήθηκε το 2012 και δρα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης.

Antifa γιατί εδώ και καιρό έχουμε συνειδητοποιήσει πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

Selanik (η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των ελληναράδων θα υπενθυμίζουμε ότι σ' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να πολεμούν μαζί.

Δεν έχουμε καμία σχέση και έμαστε εχθρικοί με κόμματα, παπαδαριά, ΜΚΟ, μαφίες (κάθε είδους) και media.

Μπορείτε να δείτε περισσότερο υλικό μας στο antifaselmanik.net. Για γνωριμία και κουβέντα, μπορείτε να μας στείλετε στο antifasln@yahoo.gr, ή να έρθετε Τετάρτη 19.00-22.00 στο στέκι μας στο κέντρο της πόλης (Μόδη 1).

Μάιος 2023

Είναι άνοιξη του 2023. Η συναυλία στην πλατεία Αριστοτέλους μόλις ξεκίνησε. Η μουσική εμποδίζει τα αδιάκριτα αυτιά. Η κουβέντα μιας παρέας είναι ζωηρή. Και τα θέματα καλύπτουν την «επικαιρότητα». Πρώτα πρώτα οι καλλιτέχνες. Είναι δυνατόν τα πτυχία των καλλιτεχνών να χάνουν την αξία τους; Κι έπειτα οι συμμορίες ανηλίκων και τα χουλιγκάνια. Αυτοί κι αν έχουν ξεφύγει τελείως. Εξάλλου, από τη Σταυρούπολη και πέρα, φασίστες είναι. Μετά είναι οι παιδόφιλοι. Ένα είναι το κοινό τους, είναι όλοι ψηφοφόροι και στελέχη της ΝΔ που τους καλύπτει για να μην αποκαλυφθούν τα σκάνδαλα. Αφήστε που τα μισά τα έθαψε η ΕΥΠ, που είναι του στενού κύκλου Μητσοτάκη, για να παρακολουθούνται πολιτικούς αντιπάλους. Και πάνω απ' όλα τα Τέμπη. Εκεί δεν υπάρχει αμφιβολία, πως αν είχε μπει σύστημα τηλεδιοίκησης τίποτα δε θα είχε συμβεί. Άλλα κανές δε θέλει να δώσει λεφτά για τεχνολογικά μέτρα. Το κράτος έχει παραιτηθεί προ πολλού από τον κοινωνικό του ρόλο. Η κουβέντα διλακόπτεται απότομα. Μέλος της παρέας ενημερώνει πως ανακοινώθηκε έκτακτη πορεία στο γνωστό κινηματικό ημερολόγιο. Η υπογραφή είναι ανώνυμη, η συμμετοχή όλων αναγκαία.

Κάποτε, η συνέλευση antifa selanik είχε ως νούμερο ένα προβληματισμό την «επικαιρότητα». Είχε, όμως και κάποιους παλαιότερους αυτόνομους κι αυτόνομες, που της έλεγαν πως η ενασχόληση με την «επικαιρότητα» είναι κακό πράγμα. Απορούσαμε, λοιπόν, πώς διάλογο είναι σωστό αυτό; Πώς γίνεται να μην ασχολούμαστε με τους φασίστες που αλώνιζαν και έμπιαν στη βουλή; Πώς γίνεται να μη σχολιάσουμε τον χαμό που γινόταν στην Ειδομένη με τους μετανάστες; Πώς γίνεται να μην καταγείλουμε την τρόικα και τα μνημόνια;

Εκείνες οι πρώτες μέρες του zombie apocalypse το 2020, μας βοήθησαν να ξεδιαλύνουμε οριστικά το νόημα. Καταλήξαμε πως η λεγόμενη «υγειονομική κρίση» είναι κρατικό εργαλείο διαχείρισης της κρίσης εις βάρος μας που φτιάχτηκε κομμάτι-κομμάτι τα προγούμενα χρόνια, ώστε τώρα να είναι εφικτό. Το είδαμε ως ιστορικό προϊόν και το αντιμετωπίσαμε με τις πρακτικές που είχαμε μάθει· όχι μπροστά στις οιθόνες. Καταλάβαμε κι αυτό: ακόμη και οι πιο καχύποποι φύλοι του κράτους που αλληλοτρομάζονταν στο facebook, αναμασούσαν τις αφηγήσεις από τα μέσα (αντι)πληροφόρησης. Το διαδικτυακό κίνημα που ζητούσε περισσότερη κρατική προστασία είχε πάρει απαράλλακτη τη γραμμή των media, που ήθελαν με κάθε δυνατό τρόπο να ξεχάσουμε το παρελθόν του κόσμου μας και να σκεφτόμαστε σαν το προτούς της ιστορίας (που λέει και μια ψυχή) να καθορίζεται από έναν ίδ. Άρα και οι βολικές αντιθέσεις να χτίζονται σε ένα αιώνιο παρόν που παράγει ασταμάτητη εντυπώσεις και συναισθήματα (εν προκειμένω τρόμο). Αυτό είναι το γενέθλιο χαρακτηριστικό του φαινομένου που ονομάζεται «κίνημα» σήμερα.

Το άχρονο τώρα που περιγράφαμε στην πρώτη (φλώφαρη) αφίσα μας για την «υγειονομική κρίση», αποκτούσε τελικά κεντρικό νόημα. Οι θέσεις μας δεν προέκυψαν γιατί είμαστε τίποτα τζιμάνια, αλλά γιατί συνεχίσαμε να έχουμε την εμμονή να γράφουμε τις απόψεις μας σε χαρτί, να κολλάμε αφίσες και να συζητάμε χωρίς να ορίζουν τα περιεχόμενά μας τα tweets και η εφημερίδα των συντακτών. Εν τέλει, το «δεν ασχολούμαστε με την επικαιρότητα» δεν αφορούσε γεγονότα, αλλά μέθοδο. Που από τότε είναι οδηγός μας.

Η πιο πάνω πρόζα θα μπορούσε να περιέχει κι άλλα περιστατικά, να έχει συμβεί μεταξύ οποιωνδήποτε και σε οποιαδήποτε πόλη. Σε κάθε περίπτωση, η επιχειρηματολογία των συνομιλητών, όπως και η διαδοχή των γεγονότων χτίζονται και διαδίδονται από τα «μέσα» - που κάποτε υμηθήκαν σαν απελευθερωτικά - και εξυπηρετούν στην (τηλε) οργανωση των ανάλογων «κινημάτων» που θα κρατάνε μία εβδομάδα, θα συμβαδίζουν με τα κρατικά σχέδια, θα ρίχνουν άσφαλτα και θα διασφαλίζουν την ομαλή πορεία προς τις κάλπες. Στο τέλος, θα μετατρέπουν ακόμη και τη δίκαιη οργή και το αντιμπατσικό αίσθημα σε ψήφους...

Προεκλογικό τεύχος λοιπόν! Και η ύλη δε θα περιλαμβάνει εκτιμήσεις του εκλογικού αποτελέσματος, αλλά ζητήματα «ανεπίκαιρα» όπως αρμόζει εξάλλου. Θα διαβάσετε για το κρατικό σχέδιο ενσωμάτωσης των ρομά, που περιλαμβάνει από σκατοδουλεύες μέχρι σφαίρες και μια γνώμη για το πως βλέπουμε τα «κινήματα για το περιβάλλον» που είναι πάλι στα ντουζένια τους. Σε μια σειρά τριών κειμένων προσπαθούμε 1) να συνδέουμε την άνοδο των τιμών με την κρίση και τον πόλεμο και να την δούμε ως κρατικό σχέδιο, 2) να εξηγήσουμε γιατί η ενεργειακή και τελικά η ιμπεριαλιστική στρατηγική του ελληνικού κράτους περνάει μέσα από την άνοδο των τιμών της ενέργειας, και 3) να προτείνουμε μια καχύποπη στάση απέναντι στην (εθνικό) σοσιαλιστική στροφή του ελληνικού κράτους που σήμερα έχει τη μορφή των επιδομάτων κατανάλωσης τροφίμων, ρεύματος, τουρισμού κ.ά. Τέλος, θα πέσετε πάνω σε προϊστορικά γεγονότα: το μικρό μας ψάξιμο για τις απαρχές των αυτόνομων οιμάδων στη Θεσσαλονίκη. Καλή ανάγνωση και (όπως πάντα) μακριά από τις κάλπες.